Cegléd, 1919. augusztus 30.

Apja géplakatos segéd volt. A négy polgári elvégzése után vasesztergályos szakmát tanult. 1936-ban szabadult, a Weiss Manfréd Művek autó és traktor osztályán vasesztergályosként helyezkedett el. A következő évtől a vasas szakszervezet tagja. 1940 és 1943 között katona, nyolc hónapot töltött szovjet frontszolgálaton a 3/1. repülőszázaddal, majd leszerelése után a Zéna Finomszerelvénygyárban kapott állást. 1945-től a Hoffher gyárban dolgozott. 1945-ben belépett az SZDP-be, majd a következő évtől az MKP tagja. A gyárban előbb műhelybizalmi, majd főbizalmi. A Pázmány Péter Tudományegyetemen két éves munkásjogi tanfolyamot végzett. 1947 februárjától a gyár MKP-titkára, három hónapos pártiskolát végzett.

1948-ban az MKP kispesti pártbizottság káderese, 1949-től az MDP Budapesti Pártbizottság káderosztályán instruktor, 1950-től alosztályvezető, 1951-ben osztályvezető, majd a párt- és tömegszervezeti osztály vezetője. Közben elvégezte a két éves pártfőiskolát. 1953 május 17-én a Magyar Függetlenségi Népfront budapesti listáján országgyűlési képviselőnek választották. Az MDP III. kongresszusán az MDP KEB tagja lett, majd augusztusban a Belügyminisztérium állományába került. Előbb a személyzeti főosztály vezetője volt, majd 1955 decemberétől a minisztérium közlekedés-elhárítási főosztály vezetője 1956. október 30-ig, ekkor a szovjet egységekkel eltávozott, november 8-án tért haza. 1956. december 10-étől 1957. január végéig karhatalmista. Átigazolták az MSZMP-be.1957. februárban a Ganz Vagon Gyár vasesztergályosaként dolgozott, majd 1957. március 5-étől ismét belügyi szolgálatba került, a minisztérium operatív nyilvántartási osztály vezetője lett.